

F. Luna

Hoe biechten wij goed?

KORT BESTEK 5

 DE BOOG

Inhoud

1. HET BELANG VAN DE BIECHT	5
De priesterlijke taak wat betreft de biecht....	5
De geestelijke leiding	7
2. HOE BIECHTEN WIJ GOED?	9
De zondaar	9
De zonde	13
De ernst van de zonde	15
Gods barmhartigheid	18
De bekering	20
Vuistregels	21
Het gewetensonderzoek	22
Het berouw	25
Het voornemen om zich te beteren	28
De belijdenis van de zonden	31
Het volbrengen van de penitentie	34
In deze wereld	37
De fabel van de zesde week	39

3. GEWETENSONDERZOEK VOOR DE BIECHT	45
Eerste gebod	45
Tweede gebod	46
Derde gebod en geboden van de Kerk	47
Vierde gebod	48
Vijfde gebod	52
Zesde en negende gebod	54
Zevende en tiende gebod	57
Achtste gebod	58
4. ORDE VAN DIENST VAN HET BOETESACRAMENT	61

1. HET BELANG VAN DE BIECHT

Uit de toespraak van paus Johannes Paulus II tot de biechtvaders van de Romeinse basilieken, gehouden op 30 januari 1981

De priesterlijke taak wat betreft de biecht

Ik wil aan die priesters, die zich vooral bezig houden met biechthoren, maar ook aan alle priesters van de hele wereld zeggen: U moet zich wijden aan het biecht horen, aan het sacrament van verzoening... ten koste van welk offer ook.

Weest ervan overtuigd dat dit sacrament in staat is om het christelijk geweten te vormen, meer en beter dan wat voor menselijke hulp ook, dan wat voor sociologisch of didactisch rapport ook, want in de biecht is God zelf, die rijk is aan barmhartigheid, aan het werk.

Bedenkt wel, dat de leer van het Concilie van Trente, betreffende de noodzaak van de biecht om vergiffenis te verkrijgen van doodzonden, in de Kerk nu en altijd

blijvend van kracht is; de norm van deze leer gaat terug op Sint Paulus en het Concilie van Trente: om de heilige communie waardig te ontvangen is men verplicht om van te voren in de biecht vergiffenis te krijgen van doodzonden.

Wanneer ik opnieuw deze leer en deze aanbevelingen bevestig en herhaal, vergeet ik zeker niet dat de Kerk de laatste tijd de zogenaamde 'collectieve absolutie' heeft toegelaten vanwege heel ernstige pastorale moeilijkheden, onder zeer specifieke en scherp omlinjende normen, om op die wijze het grote goed van de genade aan heel veel zielen te kunnen meedelen. Tevens wil ik in herinnering brengen de uiterst exacte naleving van de aangegeven motieven. Opnieuw wil ik uitdrukkelijk bevestigen dat, in geval van doodzonde, men na de 'collectieve absolutie' verplicht blijft in een privé-biecht die zonde(n) te belijden. Het moet aan de gelovigen ook duidelijk gemaakt worden dat zij altijd recht hebben op een privé-biecht.

De moderne maatschappij kijkt zeer oplettend toe op de onvervreembare rechten van de mens. De moderne maatschappij heeft hierin volkomen gelijk. Welnu, hoe kan het dan bestaan dat men een gelovig mens zijn goed recht wil ontnemen een persoonlijk en intiem contact te hebben met zijn God via de biechtvader in een privé-biecht? Hoe kan men een gelovige het recht ontnemen van deze biecht, waarin de heilige en wonderlijke sfeer heerst van zijn relatie met God?

Waarom een gelovige de innige, vreugdevolle, persoonlijke relatie met God, en de vruchten van Gods genade ontzeggen? Ik zou hier ook aan toe willen voegen, dat het sacrament van de biecht een daad is van nederigheid, van oprechtheid en een uitdrukking van het geloof *in actu exercitu*, het is ook een uitdrukking van hoop, inzoverre het een zorgvuldig gewetensonderzoek vereist.

Het is niet alleen een direct en doeltreffend middel om de zonden te vernietigen — dat is het negatieve gedeelte ervan — maar het is ook een kostbare deugdoefening, een onvervangbare 'school' van spiritualiteit, een intense, hoogst positieve daad van de wedergeboorte van de ziel, van de *vir perfectus, in mensuram aetatis plenitudinis Christi*, van de "volmaakte mens, tot de gehele omvang van de volheid van Christus" (vgl. Ef 4,13). Zo beschouwd is een goede biecht een zeer hoge vorm van geestelijke leiding.

De geestelijke leiding

Juist om al deze redenen mag men het ontvangen van het sacrament van de biecht niet alleen beschouwen als middel om van de doodzonde vergiffenis te krijgen.

Behalve dit meer dogmatische aspect van het sacrament van de boete, moet men niet uit het oog verliezen dat de veelvuldige biecht, de zogenoemde 'devotie-biecht' in de Kerk nog altijd beschouwd wordt als een weg om heilig te leven.

Ik wil besluiten met er zelf aan te denken, en met U, biechtvaders en alle priesters eraan te herinneren, dat het apostolaat van het biechthoren in zich reeds een grote beloning bevat: het besef dat aan de zielen de genade Gods terug gegeven wordt. Dit kan niet anders dan een priesterhart met grote vreugde vervullen.

Het kan ook niet anders, dan dat de priester de nederige hoop krijgt, dat de Heer hem aan het eind van zijn bestaan hier op aarde de weg naar het Leven zal geven: *Degenen die de mensen tot gerechtigheid hebben gebracht zullen schitteren als de sterren voor eeuwig en immer* (Dan 12,3).

Terwijl ik voor U allen en voor uw discrete en verdienstelijke taak Gods overvloedige genade afsmeek, geef ik U van ganser harte mijn liefdevolle en apostolische zegen.

Paus Johannes Paulus II